

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού

ΣΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Υπό την εποπτεία του ΥΠ.ΠΟ.

η Λυγερή
& ο Χάρης

Παρασκευή
23.01.2026

ώρα 20:30 Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού
Η Κ.Ο.Θ. επιχορηγείται και
εποπτεύεται (από το ΥΠ.ΠΟ.

Διευθυντής Κ.Ο.Θ.
Σίμος Παπάνας

Αν. Διοικητική Διευθύντρια
Χρυσή Γκαρίπη

ΕΙΔΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ
ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ (Ε.Τ.Ο.Σ.) ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Πρόεδρος
Στάθης Γεωργιάδης

Αντιπρόεδρος
Αντώνιος Κωνσταντινίδης

Μέλη
Παναγιώτης Διαμαντής
Σωτηρία Γκιουλέκα
Μαριλένα Λιακοπούλου

www.tsso.gr

Η ΚΟΘ διατηρεί το δικαίωμα
να τροποποιήσει το πρόγραμμα.

Η είσοδος μετά την έναρξη της συναυλίας
επιτρέπεται μόνο στο διάλειμμα.

Η είσοδος στη συναυλία επιτρέπεται
σε παιδιά 6 ετών και άνω.

Απαγορεύεται αυστηρά η βιντεοσκόπηση,
η φωτογράφιση και η μαγνητοφώνηση κατά
τη διάρκεια της συναυλίας.

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΗΣ

η λυγερή
ο χάρος

Παρασκευή, 23 Ιανουαρίου 2026
ώρα 20:30
Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης
Αίθουσα Φίλων Μουσικής (M1)

Τραγούδι: **Σαβίνα Γιαννάτου**
Βιολί: **Κυριάκος Γκουβέντας**
Διεύθυνση Ορχήστρας: **Μίλτος Λογιάδης**

Πρόγραμμα:

Φραντς Σούμπερτ (1797-1828):

Κουαρτέτο εγχόρδων αρ.14 σε ρε ελάσσονα, D.810

‘Θάνατος και Κόρη’ 40’

(μεταγραφή για ορχήστρα εγχόρδων: Γκούσταβ Μάλερ)

- I. Allegro
- II. Andante cin moto
- III. Scherzo: Allegro molto
- IV. Presto

4 Παραδοσιακά τραγούδια

Ο Χάρος τζε η λυερή (Κύπρος) 5’

Δυο αδέρφια (Βύλακας Δράμας) 6’

Η Βγενούλα (Μύκονος) 6’

Ο σπαραγμός και η πίστη της λυγερή (Κρήτη, Ριζίτικο) 4’

(Τα τραγούδια παίζονται ανάμεσα στα μέρη του Σούμπερτ)

Νίκος Σκαλκώτας (1904-1949):

Χορευτική σουίτα για ορχήστρα
από το μπαλέτο ‘Η Λυγερή κι ο Χάρος’

25’

(Α’ εκτέλεση Κ.Ο.Θ.)

Επιμέλεια μουσικού υλικού: **Πάννης Σαμπροβαλάκης,**

Κέντρο Ελληνικής Μουσικής

- I. Moderato Maestoso
- II. Allegro
- III. Andantino
- IV. Vivo
- V. Lentement
- VI. Moderato assai

Franz Schubert (1797-1828): Κουαρτέτο εγχόρδων αρ.14 σε ρε ελάσσονα, D.810 ‘Ο Θάνατος και η Κόρη’ (μεταγραφή για ορχήστρα εγχόρδων: Γκούσταβ Μάλερ)

Ο Φραντς Σούμπερτ έγραψε το ‘Κουαρτέτο εγχόρδων αρ.14 σε ρε ελάσσονα’ το 1824, σε μια εποχή που είχε αρχίσει να συνειδητοποιεί πως η ασθένειά του τον οδηγούσε σιγά σιγά στο θάνατο, αφού οι εξάρσεις της σύφιλης πολλαπλασιάζονταν. Συντετριμμένος και φοβισμένος βρήκε ξανά στη μουσική το αποκούμπι του συνθέτοντας πλήθος έργων. Αντλώντας έμπνευση από ένα τραγούδι που είχε γράψει 7 χρόνια νωρίτερα με τίτλο ‘Ο Θάνατος και η Κόρη’, πάνω στο ομώνυμο ποίημα του Matthias Claudius (1740-1815), συνέθεσε ένα συγκλονιστικό κουαρτέτο εγχόρδων, με το θέμα αυτού του τραγουδιού να εμφανίζεται στο β’ μέρος. Μάλιστα το έργο έμεινε γνωστό τελικά με αυτόν τον τίτλο. Πρόκειται συνολικά για μία σύνθεση που τα τέσσερα μέρη της έχουν σχηματίσει μία ενιαία ενότητα, όπου κυριαρχεί η ιδέα ενός χορού του θανάτου. Μια καμπάνα συνοδεύει ένα τραγούδι σχετικό με τον τρόπο, αλλά και την παρηγοριά του τέλους. Κάθε όργανο φέρει τον δικό του χαρακτήρα, με τα μοτίβα, τις αρμονίες και τις υφές να επαναλαμβάνονται με τρόπο που συνδέουν ολόκληρο το έργο. Όπως γράφει ο Βρετανός πάτρωνας της μουσικής δωματίου Walter Willson Cobbett, «ο Σούμπερτ στα ύστερά του χρόνια χρησιμοποιούσε τα κουαρτέτα εγχόρδων ως οχήματα μεταφοράς στον κόσμο των εσωτερικών του αγώνων», ενώ ο ιστορικός Homer Ulrich παρατηρεί πως οι συνθέσεις αυτές του προσέφεραν ένα μέσο «για να συμφιλιώσει τα γεμάτα ουσία λυρικά του θέματα με την ανάγκη του για δραματική έκφραση μέσα σε μια φόρμα που παρείχε τη

δυνατότητα ακραίων χρωματικών αντιθέσεων». Το α’ μέρος ξεκινά βίαια και είναι ουσιαστικά μία πάλη με το θάνατο, που περνά από τον τρόπο στον πόνο και τελικά στην παραίτηση, όταν γίνεται κατανοητή η αναπόφευκτη επικράτηση του ανίκητου αντιπάλου. Το β’ μέρος του κουαρτέτου, με το θέμα του τραγουδιού, αφορά στη συνομιλία του Θανάτου προς την Κόρη, από το ποίημα του Κλαούντιους. Είναι λεπτεπίλεπτο σαν την Κόρη, μυστηριώδες σαν τον Θάνατο και σπαρρακτικό σαν το θέμα του. Μόνο που ο Σούμπερτ ενισχύει ακόμη περισσότερο το συναίσθημα, αφού αυτή τη φορά γράφει για τον εαυτό του. Σε αντίθεση με την πρότερη αναστάτωση, η τελική συνθηκολόγηση γίνεται με ηρεμία.

*Κόρη:
Προσπέρασέ με! Ω, προσπέρασέ με!
Φύγε άγριε σκελετέ!
Είμαι ακόμη νέα!
Φύγε, αγαπητέ μου,
και μην με ακουμπάς!*

*Θάνατος:
Δώσε μου το χέρι σου, όμορφη και τρυφερή ύπαρξη!
Είμαι ένας φίλος, που δεν έρχεται ως τιμωρός.
Δείξε θάρρος! Δεν είμαι άγριος.
Θα κοιμηθείς απαλά στην αγκαλιά μου!*

Το γ’ μέρος είναι ένα σκοτεινό σκέρτο που στο μέσο του παρέχει μία λυρική δροσιά στη γενική καταθλιπτική διάθεση του έργου και λειτουργεί ως μια προσωρινή οάση πριν τη μετάβαση προς το άγνωστο. Το φινάλε είναι ένας μανιασμένος χορός του θανάτου με φρικιαστικά οράματα που στροβιλίζονται στον αδυσώπητο ρυθμό μιας ταραντέλας. Ο χορός αυτός θεωρούνταν την εποχή εκείνη ως ικανός να ξορκίσει την τρέλα και το θάνατο. Εδώ το ανελέητο κυνήγι εξουθενώνει και καταλήγει σε

δύο σύντομες συγχορδίες που κόβουν την ανάσα. Ο Σούμπερτ δεν φαίνεται να ελπίζει σε καμία σωτηρία. Το εκπληκτικό αυτό έργο παίχτηκε για πρώτη φορά ιδιωτικά τον Ιανουάριο του 1826, στο σπίτι των Καρλ και Φραντς Χάκερ στη Βιέννη, ερασιτεχνών βιολονιστών, προφανώς με τον Σούμπερτ στη βιόλα, αλλά δεν εκδόθηκε παρά μόνο τρία χρόνια μετά το θάνατο του συνθέτη. Το κουαρτέτο έχει κινήσει το ενδιαφέρον πολλών άλλων δημιουργών που προχώρησαν σε αρκετές μεταγραφές του. Μεταξύ αυτών και ο Γκούσταβ Μάλερ, ο οποίος το μετέγραψε για ορχήστρα εγχόρδων το 1896.

Νίκος Σκαλκώτας (1904-1949): Χορευτική σουίτα για ορχήστρα από το μπαλέτο ‘Η Λυγερή κι ο Χάρος’

Το μπαλέτο ‘Η Λυγερή και ο Χάρος’ είναι ένα από τα σημαντικότερα έργα του Νίκου Σκαλκώτα και γενικότερα ένα από τα κορυφαία έργα της ελληνικής μουσικής. Σε αυτό το πρώτο του μπαλέτο, ο συνθέτης δημιουργεί πάνω στο ομώνυμο δημοτικό τραγούδι, όπου ο Κωνσταντής διαβαίνει εκούσια τις πύλες του Κάτω Κόσμου για να αποσπάσει την αγαπημένη του Λυγερή από την αγκαλιά του Χάρου. Το 1948 ο Σκαλκώτας δημιούργησε μία συμφωνική σουίτα με μία λαμπρή ενορχήστρωση και γεμάτη από τις γλυκιές μελωδίες και την μαγευτική ατμόσφαιρα της μουσικής του μπαλέτου. Η υπόθεση του έργου αποτελεί μία φανταστική προέκταση της διαδεδομένης σε όλο τον ελληνικό χώρο ιστορίας του τραγουδιού, όπως μαρτυρούν τα πολλά σχετικά δημοτικά τραγούδια από κάθε γωνιά της χώρας.

Νίκος Κυριακού

Ο Χάρος τζε η λυερή

Μια λυερή, μια όμορφη, πάλινεν στο περβόλιν τζ’ εσύναεν τραντάφυλλα τζ’ έκαμνεν τα σερβόλιν. Ο χάρος την αντάμωσεν στο δρόμον τζαι της λέει: Ώρα καλή σου λυερή τζαι κόρη παινεμένη. Καλώς τον τζαι τον χάρονταν στον μαύρον καβαλλάρην που βρέθηκεν στην στράταν μου έννεν καλόν σημάιν. Έναν μαντήλιν κέντα μου, στο στήθος μου ν’ απλώσω τζαι πόσα κάμν’ ο κόπος σου εγίω να σε πκιερώσω. Εν έχω χάροντα τζαιρόν μαντήλιν να κεντήσω η μάνα μου με καρτερά έσσω μου να γυρίσω. τζ’ η μάνα μεσ’ στα κλάματα της κόρης της λαλεί της: Κέντα του κόρη κέντα του πέρκιμον τζαι χορτάσει βάρτου την μαυροθάλασσαν με το караβοστάσιν. Κέντα την γην με τα δεντρά, τον ουρανόν με τ’ άστρη τους κάμπους τζαι τους ποταμούς, τα όρη τζαι τα δάση. Τζαιρόν ο χάρος εν διά, στην μάναν του την παίρνει λαλεί της: Μάνα μου καλή, μάνα μου παινεμένη, στρώννε τραπέζιν να δειπνά, κρεββάτιν να τζοιμάται, η λυερή που σουφέρα τζ’ εμέναν ν’ αθθυμάται.

Δυο αδέρφια

Δυο ‘δέρφια είχαν μια αδερφή, στον κόσμο ξακουσμένη, τη ζήλευε η γειτονιά την φθόναγε(ν) η χώρα. Τη ζήλεψε και ο Χάροντας και θέλει να την πάρει. Τρέχει στο σπίτι και βροντά σαν να ‘ταν νοικοκύρης. Άνοιξε κόρη μ’ για να μπω ‘τοιμάσου να σε πάρω, και εγώ είμαι ο γιος της μαύρης νης τς αραχνιασμένης πέτρας. Άψε με Χάρε άψε με σήμερα μη με παίρνεις ταχιά Σαββάτο να λουστώ την Κυριακή να αλλάξω. Και την Δευτέρα το πρωί, έρχομαι μοναχή μου. Απ’ τα μαλλιά την άρπαξε, κι η κόρη κλαίει και σκούζει. Να και τα αδέρφια έφτασαν ψηλά απ’ τα κορφοβούνια, κυνήγησαν τον Χάροντα και γλίτωσαν την κόρη.

Η Βγενούλα

Μα η Βγενούλα η μικρή κι η μικροπαντρεμένη όπου καυχιόταν κι έλεγε πως Χάρο δε φοβάται. Κι ο Χάρος όπου τ’ άκουσε πολύ του βαρυφάνει μαύρο πουλάκι γίνηκε, μαύρο χελιδονάκι. Και βγήκε και σαΐτεψε τη μοναχή την κόρη μες στο λιανό το δάχτυλο που ‘χε την αρραβώνα. Και μπαينوβγαίνουν οι γιατροί και γιατρεμό δε βρίσκουν και μπαينوβγαίνει η μάνα της με τα μαλλιά λυμένα. Πεθαίνεις, Ευγενούλα μου και τι μου παραγγέλνεις; Σ’ αφήνω μάνα το έχε γεια και ντύσε με σαν νύφη κι όταν γυρίσει ο Κωνσταντής να μην μου τον πικράνεις μόν’ στρώσ’ του γιόμα να γευτεί και δείπνο να δειπνήσει κι άπλωσε μες στην τσέπη μου και πάρε το κλειδί μου και βγάλ’ τον αρραβώνα του και τα χαρίσματά του και δωσ’ του τα του Κωνσταντή αλλού ν’ αρραβωνίσει ωσάν κι εγώ παντρεύομαι, παίρνω το Χάρο άντρα.

Ο σπαραγμός και η πίστη της λυγερής

Κόρη λυγερή, ξανθή και μαυρομάτα ανεπλέκεντο σε αντρειωμένου μνήμα τα μαλλάκια τζη τον τάφον εσκεπάζαν τα ματάκια τζη στη γη πηλόν εκάμαν τα χεράκια τζη τον Κύριο εδοξάζαν.

Σαβίνα Γιαννάτου τραγουδι

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Μελέτησε τραγούδι με τη Γωγώ Γεωργιλοπούλου και με τον Σπύρο Σακκά στο Εργαστήρι Φωνητικής Τέχνης. Αποφοίτησε από το τμήμα P.C.S. του Guildhall School of Music and Drama στο Λονδίνο με υποτροφία του Μουσηγέτη.

Η επαγγελματική της σταδιοδρομία ξεκίνησε το 1979 με την εκπομπή του Γ' Προγράμματος της ΕΡΤ "Εδώ Λιλιπούπολη" σε συνεργασία με την συνθέτιδα Λένα Πλάτωνος και αργότερα με τους Ν. Μαμαγκάκη, Μ. Γρηγορίου, Δ. Μαραγκόπουλο, Β. Κατσούλη, Ν. Κυπουργό, Δ. Καμαρωτό, Ν. Γαλενιανό, Α. Andersen, Β. Guy κ.ά.

Υπήρξε παράλληλα μέλος του Εργαστηρίου Παλιάς Μουσικής.

Από το 1993 συνεργάζεται με το γκρουπ Primavera en Salonico, με τους οποίους έχει εκδώσει 9 δίσκους με τις εταιρίες Lyra και ECM, με παραδοσιακό ρεπερτόριο από την Μεσόγειο και τα Βαλκάνια.

Ο τελευταίος με τίτλο "Watersong" κυκλοφόρησε την άνοιξη του 2025 (ECM Records). Με τους Primavera en Salonico έχει δώσει πολυάριθμες συναυλίες στην Ελλάδα, την Ευρώπη, την Αμερική, την Αυστραλία, το Μαρόκο, την Ταϊβάν κ.α. Στο πλαίσιο της μουσικής αυτής έχει συνεργαστεί με τους Sussan Deyhim (Ιράν), Maria Joao (Πορτογαλία), το συγκρότημα Constantinople (Καναδάς), την Elena Ledda (Σαρδηνία), την Lamia Bedioui (Τυνησία) και τον Miguel Gil (Καταλονία). Έχει συνθέσει μουσική για το Εθνικό Θέατρο, το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος, το ΔΗΠΕΘΕ Λάρισας, το Φεστιβάλ Αθηνών και Επιδαύρου, το Θέατρο του Νέου Κόσμου, το play back theatre σε συνεργασία με τους σκηνοθέτες:

Ν. Κοντούρη, Σ. Χατζάκη, Ιώ Βουλγαράκη, την ομάδα elephas tiliensis, Λάμπρο Γιώτη και με τους: Ασπασία Κράλλη, Μάνθο Σαντοριναίο και Σταύρο Στάγκο για παραστάσεις παντομίμας, video-art και ντοκιμαντέρ.

Το 1991 ως free jazz vocalist ξεκινάει να συνεργάζεται με τους: P. Kowald, Ν. Τουλιάτο, Φλ. Φλωρίδη, και αργότερα με τους: Β. Guy, Κλ. Treuheit, Γ. Pitscheider, Γ.Β. Sommer, Μ. Nicols, Ch. Hug, Γ. Preinfalk κ.ά.

Η δισκογραφία της περιλαμβάνει γύρω στους τριάντα δίσκους με συνθέσεις Ελλήνων συνθετών, παραδοσιακά τραγούδια από διάφορες χώρες, αυτοσχεδιασμούς και δικά της τραγούδια.

© Σπύρος Περίδου

Κυριάκος Γκουβέντας βιολί

Ο Κυριάκος Γκουβέντας γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1966 και ξεκίνησε τις μουσικές του σπουδές σε ηλικία δώδεκα χρονών στο Ωδείο Βορείου Ελλάδος, στην τάξη του Φάνη Καπλανίδη, απ' όπου αποφοίτησε το 1991, με δίπλωμα «ΑΡΙΣΤΑ ΠΑΜΨΗΦΕΙ». Στη διάρκεια των σπουδών, πήρε το «ΕΙΔΙΚΟ ΑΡΜΟΝΙΑΣ» και το L.R.M.S. της Royal Academy of Music του Λονδίνου. Παράλληλα με τις σπουδές στο Ωδείο, αφού μεγάλωσε σε οικογενειακό μουσικό περιβάλλον, άρχισε να ασχολείται συστηματικά με όλα τα είδη της ελληνικής μουσικής: «Παραδοσιακή», «Λαϊκή», «Έντεχνη», «Ρεμπέτικο», «Ρετρό». Αυτό είχε σαν συνέπεια να ξεκινήσει από την ηλικία των 15 χρονών, την ημιεπαγγελματική του ενασχόληση με διάφορα μουσικά σχήματα της πόλης, αποκτώντας ρεπερτόριο και πείρα στην ερμηνεία των διαφόρων στυλ (ύφος). Άρχισε να διδάσκει το 1989, στο Ωδείο Βορείου Ελλάδος, πριν την αποφοίτησή του σ' αυτό, καθώς και στο Ωδείο του Κώστα Μασιόγκου, στη Μουσική Σχολή του Κώστα Βασιλειάδη και στο Ωδείο του Λάζαρου Δεληδήμου, συμπληρώνοντας τη δεκαετή προϋπηρεσία που ορίζει το Υπουργείο Πολιτισμού, για να ονομάζεται καθηγητής. Η καριέρα του ως καθηγητής παραδοσιακής μουσικής ξεκίνησε από το 2001 και μέχρι το 2003 δίδαξε στο Τ.Ε.Ι. Ηπείρου στη Σχολή Λαϊκής και Παραδοσιακής Μουσικής Άρτας, αργότερα στο Ωδείο Νάκας, στο Πανεπιστήμιο Μακεδονίας, στο Ωδείο Αθηνών, στη Σχολή Ψαλτικής στο Μαρούσι, στο Ωδείο Ριζοπούλου και σε διάφορα Ωδεία της επαρχίας μέχρι σήμερα.

Αξιόλογη δράση έχει επίσης σε σεμινάρια παραδοσιακής μουσικής, στην Ελλάδα, όπως στο Μουσικό Χωριό, στον Άγιο Λαυρέντιο Πηλίου, για πάνω από 10 χρόνια, Μουσικές Αυλές στην Ικαρία, αλλά και μουσικές συναντήσεις που διοργάνωσε ο ίδιος σε Ταΰγετο, Τζουμέρκα, Σύρο, Άμφισσα, Ηράκλειο Κρήτης, αλλά και στο εξωτερικό, σε Θερινή Ακαδημία του Βελγίου, S.O.A.S. of London, Παρίσι, Γάνδη, Βρυξέλες. Μιλάνο, με αντίστοιχους πολιτιστικούς φορείς.

Είναι ο πρώτος ο οποίος κλήθηκε από δημοσίους και ιδιωτικούς φορείς, αρχής γενομένης από την Καβάλα το 1989, να συνδυάσει την ακαδημαϊκή γνώση της τεχνικής του κλασικού βιολιού με την προφορική εμπειρία των κατά τόπους εμπειροτεχνών, οι οποίοι ήταν ακόμη εν ζωή και έπαιζαν με τον πατροπαράδοτο τρόπο. Έτσι

μπορούσε να τους παρακολουθήσει από κοντά με βιωματικές εμπειρίες και γνώσεις, πράγμα που γίνεται σήμερα μόνο μέσα από βίντεο, καθώς έχει χαθεί όλη αυτή η τελευταία γενιά, με ορόσημο το έτος θανάτου του Γιώργου Κόρου.

Αποτέλεσμα της διδακτικής του εμπειρίας είναι οι 400 περίπου βιολιστές παγκοσμίως που έχουν παρακολουθήσει μαθήματα, σεμινάρια και διαλέξεις, αρκετοί από αυτούς για πολλά χρόνια, είτε μέσα από τα ωδεία, είτε από ετήσιες συναντήσεις.

η Λυγερή
Χάρης

Μίλτος Λογιάδης διεύθυνση ορχήστρας

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε θεωρητικά και πιάνο στο Εθνικό Ωδείο Αθηνών και Χαλανδρίου, αποσπώντας το πρώτο βραβείο και αριστείο εξαιρετικής επίδοσης. Με υποτροφία του Κοινωφελούς Ιδρύματος Αλέξανδρος Σ. Ωνάσης, συνέχισε τις σπουδές στη Μουσική Ακαδημία του Μονάχου, απ' όπου αποφοίτησε με διπλώματα διεύθυνσης χορωδίας και ορχήστρας και δίπλωμα Meisterklasse, επιτυγχάνοντας τον υψηλότερο βαθμό που είχε δοθεί ποτέ από την Ακαδημία. Εργάστηκε ως πιανίστας και αρχιμουσικός για δύο χρόνια στην όπερα του Ουλμ. Ύστερα από πρόσκληση του Μ. Χατζιδάκι, το 1992 επέστρεψε στην Ελλάδα όπου ανέλαβε τη θέση του μόνιμου αρχιμουσικού της Ορχήστρας των Χρωμάτων μέχρι το 2011, χρονιά που η ορχήστρα λόγω οικονομικών προβλημάτων διέκοψε τις δραστηριότητές της. Έχει ευρεία δισκογραφία –πάνω από 30 cd's (NAXOS, VERVE, EMI, SONY κ.α.). Εκτός από τις σημαντικές ελληνικές ορχήστρες, έχει διευθύνει την Ορχήστρα της Βαυαρικής Ραδιοφωνίας, την Εθνική Ορχήστρα της Ρωσίας, την Βασιλική Φιλαρμονική Ορχήστρα του Λονδίνου, την Ορχήστρα της Όπερας της Μόσχας, την Ορχήστρα της Όπερας του Αμβούργου, την Ορχήστρα της Βασιλικής Όπερας της Δανίας, την Ορχήστρα Δωματίου της Βιέννης, την Ορχήστρα του Konzertverein της Βιέννης, τη Συμφωνική Ορχήστρα του Μονάχου, την Ορχήστρα της Όπερας της Σόφιας, τη Συμφωνική Ορχήστρα της Πράγας κ.ά.. Το 2015-16 διετέλεσε καλλιτεχνικός Διευθυντής των Μουσικών Συνόλων της ΕΡΤ και από το 2016 έως το 2020 διετέλεσε καλλιτεχνικός Διευθυντής του Μεγάρου Μουσικής Αθηνών. Είναι καθηγητής Διεύθυνσης Ορχήστρας στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Ιονίου Πανεπιστημίου.

Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης αποτελεί τον σημαντικότερο και ιστορικότερο φορέα συμφωνικής μουσικής στη Βόρεια Ελλάδα και έναν από τους μείζονες πολιτιστικούς οργανισμούς της χώρας. Ιδρύθηκε το 1959 από τον σπουδαίο συνθέτη και αρχιμουσικό Σόλωνα Μιχαηλίδη και σήμερα το καλλιτεχνικό δυναμικό της ανέρχεται σε 110 μουσικούς.

Με δεδομένο τον δημόσιο χαρακτήρα της, η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης υπηρετεί την υψηλής ποιότητας μουσική δημιουργία και διασφαλίζει την πρόσβαση των πολιτών σε αυτήν μέσα από μία ποικιλία δράσεων που συμπεριλαμβάνει συμπράξεις με κορυφαίους καλλιτέχνες της Ελλάδας και του κόσμου, στήριξη της ελληνικής μουσικής δημιουργίας και των ταλαντούχων νέων Ελλήνων μουσικών, αλλά και πλήθος εκπαιδευτικών και κοινωνικών προγραμμάτων.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης είναι το συμφωνικό σχήμα της χώρας με τη σημαντικότερη διεθνή δισκογραφική παρουσία, ηχογραφώντας συστηματικά με παγκόσμιας ακτινοβολίας εταιρείες, όπως η Deutsche Grammophon, η EMI, η BIS Records, η Berlin Classics και η Naxos μεταξύ άλλων.

Οι ηχογραφήσεις της έχουν λάβει βραβεία και διθυραμβικές κριτικές σε όλο τον κόσμο, καθιστώντας την Κ.Ο.Θ. πρέσβειρα του ελληνικού πολιτισμού και της ελληνικής μουσικής δημιουργίας στο εξωτερικό. Η διεθνής παρουσία της Κ.Ο.Θ. περιλαμβάνει και επιτυχημένες εμφανίσεις σε Βιέννη, Βερολίνο, Μόναχο, Πεκίνο, Σόφια, Βελιγράδι, Βουκουρέστι, Πράγα, Βαλένθια, Ρώμη, Φλωρεντία, Πιστόια, Μασσαλία, Στρα-

© Γιάννης Γούτμαν

σβούργο, Κλερμόν Φεράν, Τάλιν, Πάρνου, Σκόπια, Φιλιππούπολη και Κύπρο, ενώ στον κατάλογο των καλλιτεχνών που έχουν συμπράξει μαζί της συμπεριλαμβάνονται οι Luciano Pavarotti, Plácido Domingo, José Carreras, Elina Garanča, Aram Khatchaturian, Thomas Sanderling, Mstislav Rostropovich, Vladimir Ashkenazy, Maxim Shostakovich, Aldo Ciccolini, Ivo Pogorelich, Paul Badura-Skoda, Yefim Bronfman, Leonid Kogan, Λεωνίδας Καβάκος, Salvatore Accardo, Gil Shaham, Daniel Hope, Julian Rachlin, Natalia Gutman, Mischa Maisky, Alexandre Desplat, Michael Nyman, Ian Gillan, June Anderson, Marcelo Álvarez, Thomas Hampson, Ludovic Tézier, Patrick Gallois, Avi Avital, Οδυσσέας Δημητριάδης κ.ά. Σημαντικές προσωπικότητες της ελληνικής μουσικής έχουν αναλάβει τη διεύθυνση της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης, με πρώτο τον ιδρυτή της Σόλωνα Μιχαηλίδη και στη συνέχεια τους Γιώργο Θυμή, Άλκη Μπαλτά, Κάρολο Τρικολίδη, Κοσμά Γαλιλαία, Κωνσταντίνο Πατσαλίδη, Λεωνίδα Καβάκο, Μίκη Μιχαηλίδη, Μύρωνα Μιχαηλίδη, Αλέξανδρο Μυράτ, Γεώργιο Βράνο και Ζωή Τσόκανου. Σημερινός Διευθυντής της Κ.Ο.Θ. είναι ο Σίμος Παπάνας και βασικός Αρχιμουσικός της ο Leo McFall.

www.tssso.gr

ΒΑΣΙΚΟΣ
ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟΣ Κ.Ο.Θ.
Leo McFall

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ
ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Α' ΒΙΟΛΙΑ
Εξάρχοντες
Σίμος Παπάνας
Αντώνης Σουσάμογλου
Κορυφαίοι Α'
Γιώργος Πετρόπουλος
Θοδωρής Πατσαλίδης
Tutti
Εύη Δελφινόπουλου
Άκης Αρχοντής
Μαρία Σπανού
Ευτυχία Ταλακούδη
Χριστίνα Λαζαρίδου
Γιώργος Γαρυφαλλάς
Έκτορας Λάμπας
Στράτος Κακάμπουρας
Κωνσταντίνος Καμπάνταης
Κωνσταντίνος Παυλάκος
Ευαγγελία Χατζηπέτρου
Ευαγγελία Κουτσοδήμου

Β' ΒΙΟΛΙΑ
Κορυφαίοι Α'
Ανθούλα Τζίμα
Ανδρέας Παπανικολάου
Κορυφαίοι Β'
Αλκέτας Τζιαφέρης
Ντέιβιντ-Αλεξάντερ
Μπόγκοραντ
Tutti
Θανάσης Θεοδωρίδης
Δέσποινα Παπαστεργίου
Isabelle Both
Ευαγγελία Κουζύφ
Πόπη Μυλαράκη
Ελευθέριος Αδαμόπουλος
Μαρία Εκλεκτού
Γιώργος Κουγιουμτζόγλου
Μιγκέλ Μιχαηλίδης
Ίγκορ Σελαλμαζίδης
Ίγγα Συμονίδου
Αναστασία Μισυρλή
Νίκος Τσανακάς
Ιρέν Τοπούρια

ΒΙΟΛΕΣ
Κορυφαίοι Α'
Νεοκλής Νικολαΐδης
Χαρά Σειρά
Κορυφαίοι Β'
Αντώνης Πορίχης
Αλεξάνδρα Βόλτση
Tutti
Φελίτσια Ποπίκα
Ειρήνη Παραλίκα
Χρήστος Βλάχος
Κατερίνα Μητροπούλου
Δημήτρης Δελφινόπουλος
Ρόζα Τερζιάν
Δημοσθένης Φωτιάδης
Πάυλος Μεταξάς
Αθανάσιος Σουργκούνης
Ρενάτο Δαμονίτσα
Αντώνιος Τζιβένης

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ
Κορυφαίοι Α'
Απόστολος Χανδράκης
Ντμίτρι Γκουντίμοβ
Βασίλης Σαϊτης
Κορυφαίοι Β'
Λίλα Μανώλα
Tutti
Δημήτρης Πολυζωίδης
Γάννης Στέφος
Χρήστος Γρίμπας
Μαρία Ανισέγκου
Δημήτρης Αλεξάνδρου
Ιωάννα Κανάτσου
Ζόραν Στέπιτς
Μυρτώ Ταλακούδη
Ματέο Σεστάνι

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΞΑ
Κορυφαίοι Α'
Χαράλαμπος Χειμαριός
Κορυφαίοι Β'
Γιάννης Χατζής
Tutti
Ειρήνη Παντελίδου
Μιχάλης Σαπουντζής
Γιώργος Πολυχρονιαδής
Κωνσταντίνος Μάνος
Ευθύμιος-Θεοφάνης
Τηλιγάδας

ΦΛΑΟΥΤΑ
Κορυφαίοι Α'
Νικολός Δημόπουλος
Όθωνας Γκόγκας
Κορυφαίοι Β'
Γιάννης Ανισέγκος
Μάλαμα Χατζή

ΟΜΠΟΕ
Κορυφαίοι Α'
Δημήτρης Καλπαξίδης
Δημήτρης Κίτσος
Κορυφαίοι Β'
Γιάννης Τσόγιας-Ραζάκοβ
Παναγιώτης
Κουγιουμτζόγλου

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ
Κορυφαίος Α'
Γεώργιος Καραγκούνης
Κορυφαίοι Β'
Αλέξανδρος Σταυρίδης
Αλέξανδρος Μιχαηλίδης
Tutti
Βασίλης Καρατζίβας

ΦΑΓΚΟΤΑ
Κορυφαίοι Α'
Γιώργος Πολίτης
Κωνσταντίνος Βαβάλας
Κορυφαίοι Β'
Μαρία Πουλιούδη
Ρέα Πικίου
Tutti
Μαλίνα Ηλιοπούλου

ΚΟΡΝΑ
Κορυφαίοι Α'
Τραϊανός Ελευθεριάδης
Τραϊανός Παπαδόπουλος
Κορυφαίοι Β'
Παντελής Φειζός
Άγγελος Κοσκινάς
Tutti
Δημήτρης Δεσποτόπουλος
Ελευθέριος Γκρούνης
Ανδριάνα Σους

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ
Κορυφαίοι Α'
Γρηγόρης Νέτσκας
Δημήτρης Γκόγκας
Κορυφαίοι Β'
Γιώργος Λασκαρίδης
Tutti
Δημήτρης Κουρατζίνος
Κωνσταντίνος Γκιαβούρης

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ
Κορυφαίοι Α'
Φιλήμων Στεφανίδης
Αθανάσιος Ντώνεζ
Κορυφαίοι Β'
Γιώργος Κόκκορας
Σπύρος Βέργης
Tutti
Χρήστος Γιάκκας

ΤΟΥΜΠΑ
Κορυφαίοι Β'
Πάυλος Γεωργιάδης

ΤΥΜΠΑΝΑ
Κορυφαίοι Α'
Δημήτρης Βίττης
Βλαντιμίρ Αφανάσιεβ

ΚΡΟΥΣΤΑ
Κορυφαίοι Β'
Κωνσταντίνος Αργυρόπουλος
Πανάγω Καραμούζη
Tutti
Σωκράτης Τρουπσιδης

ΑΡΠΑ
Κορυφαίοι Α'
Κατερίνα Γίμα

ΠΙΑΝΟ
Κορυφαίοι Α'
Μαριλένα Λιακοπούλου

Έφορος Κ.Ο.Θ.
Ανδρέας Παπανικολάου

Αναπληρωτής Έφορος Κ.Ο.Θ.
Μαρία Σπανού

Η ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΗΣ ΚΟΘ
TSSO ADMINISTRATION

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Σίμος Παπάνας
artisticdirector@tssso.gr

ΑΝ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
Χρυσή Γκαρίπη
admin@tssso.gr

ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΔΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
Μίνα Παπακωνσταντίνου
mina@tssso.gr

ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΥ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ
Φίλιππος Χατζησίμου
philh@tssso.gr

Αγγελική Κουρουκλίδου *
a.kourouklidou@tssso.gr

Φίλιππος Πάτρας *
filippos@tssso.gr

Μαριαλένα Αντωνοπούλου *
schools@tssso.gr

MARKETING & ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ
Νίκος Κυριακού
nikos@tssso.gr

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
Μαρία Νιμπή
maria@tssso.gr

Όλγα Αϊλαρούδη
olga@tssso.gr

ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ
Μανώλης Αδάμος
economics@tssso.gr

Έφη Τερζή
accounting@tssso.gr

Κατερίνα Νούλιου
accounting@tssso.gr

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ - ΑΡΧΕΙΟ
Θεοδώρα Καραμανίδου
library@tssso.gr

ΤΑΜΙΑΣ ΠΩΛΗΣΗΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ
Έλενα Παράσχου
boxoffice@tssso.gr

ΦΡΟΝΤΙΣΤΕΣ
Πέτρος Γιάντσης
Γιώργος Νιμπής
stage@tssso.gr

ΚΛΗΤΗΡΑΣ
Νικηφόρος Κάκογλου
nikiforos@tssso.gr

** εξωτερικοί συνεργάτες*

Επιμέλεια εντύπου - κείμενα: Νίκος Κυριακού
Γραφιστική επιμέλεια: Fast Forward
Εκτύπωση εντύπου: SKG Press

ATHENS
INTERNATIONAL
JEWELLERY SHOW

HELEXPO

38η ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΗ ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΣ, ΩΡΟΛΟΓΙΩΝ,
ΠΟΛΥΤΙΜΩΝ ΛΙΘΩΝ, ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ & ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ

27.2-2.3_2026

METROPOLITAN EXPO | ΑΘΗΝΑ

ΜΟΝΟ ΓΙΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΕΣ

ATHENS-JEWELLERY-EXPO.GR

ΟΡΓΑΝΩΣΗ
HELEXPO

